

דף לג.

עין משפט א

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"י ה"ז

וּשְׁנַת הַשְּׁמִטָּה יְדוּעָה ד היא ומְפָרְסְמַת אֶצֶל הַגְּאוּנִים
וְאֲנָשֵׁי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכֹלֵן לֹא מָנוּ אֶלָּא לְשָׁנֵי חֲרָבָן
מְשֻׁלְּכִין אוֹתָן שְׁבַע שְׁבַע. וְלִפֵּי חֲשָׁבוֹן זֶה תְּהִי שָׁנָה זוֹ
שֶׁהִיא שְׁנַת שְׁבַע וּמֵאָה וְאַלְף לְחֲרָבָן מוֹצְאֵי שְׁבִיעִית.
וְעַל זֶה אָנוּ סוֹמְכִין. וְכִפֵּי הַחֲשָׁבוֹן זֶה אָנוּ מוֹרִין לְעַנְיָן
מֵעֲשָׂרוֹת וּשְׁבִיעִית וְהַשְּׁמִטָּה כְּסָפִים שֶׁהַקְּבָלָה וְהַמְעֶשֶׂה
עֲמוּדִים גְּדוֹלִים בְּהוֹרָאָה וּבְהֵן רְאוּי לְהַתְּלוֹת:

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פ"י ה"ז

שְׁנַת יוֹבֵל ה אינה עולה מִמְּנִין שְׁנֵי הַשָּׁבוּעַ. אֶלָּא שְׁנַת
תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שְׁמִטָּה וּשְׁנַת חֲמִשִּׁים יוֹבֵל. וּשְׁנַת חֲמִשִּׁים
וְאַחַת תְּחַלֵּת שֵׁשׁ שָׁנִים שֶׁל שָׁבוּעַ וְכֵן בְּכֹל יוֹבֵל וְיוֹבֵל:

ד. כסף משנה: ולפי חשבון זה תהא שנה זו שהיא אלף וק"ז לחרבן מוצאי שביעית.
כלומר מאחר שנתבאר שהחרבן היה בשנת השמיטה כשתחלק אלף ומאה ליובלות יתרו
בידך כ"ב שנים תוסיף עליהם שבע הנשארים הרי הם כ"ט הכ"ח הם ד' שמטות ישאר
בידך אחת והיא תחלת שמטה שהיא מוצאי שביעית והיא שנת ד' אלפים ותתקל"ז ליצירה
נמצא לפי זה ששנת ה' אלפים ושלוש מאות ועשרים ושבע היא שמטה וכך המנהג פשוט:
ה. כסף משנה: שנת יובל וכו'. בפרק ב' דערכין (דף י"ב) ובפרק קמא דראש השנה (דף
ט') ובפרק קונם יין ורכבנן דפליגי אדרבי יהודה דאמר שנת חמשים עולה לכאן ולכאן
ואזדא לטעמיה שכתב בתחלה קודם סברת הגאונים שמנו יובלות לקדש שמיטין בין בזמן
בית שני בין אחר שחרב כי על פי כן יצא לו ששנת אלף וק"ז לחרבן היתה שנת שמטה
לפי אותה סברא:

עין משפט ב

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ב הי"י

המוכר בית בבתי חצרים ו או בעיר שאינה מקפת חומה
 כראוי הרי זה נגאל בלח יפה שבדין השדה ושבדין
 הבתים המקפין חומה. כיצד. אם רצה לגאל מיד גואל
 כדין הבתים. הגיע י"ב חדש ולא גאל הרי זה גואל עד
 שנת היובל כדין השדות. ובעת שגואל מחשב עם
 המוכר וגורע לו מה שאכל. הגיע יובל ולא גאל חוזר
 הבית בלא דמים כדין השדות:

עין משפט ג

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פ"ה הי"ד

גאלו אחר מיד ההקדש אם היתה בית ערי חומה וקם ביד
 הגואל שנים עשר חדש נחלט. ואם היתה בית החצרים
 והגיע היובל והוא ביד הגואל חוזר לבעליו פיובל:

דף לג:

עין משפט א

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ב הי"ד

אין המקום נקרא ערי חומה ז עד שיהיה בו שלש חצרות
 או יתר ובכל חצר מהן שני בתים או יתר ויקיפוה חומה
 תחלה ואחר כך יבנו החצרות בתוכו. אבל מקום שישב
 ואחר כך הקף או שלא היו בו שלש חצרות של שני

ו. כסף משנה: המוכר בית בבתי החצרים וכו'. משנה שם (דף ל"ג):

ז. כסף משנה: אין המקום נקרא ערי חומה וכו'. משנה שם (דף ל"ג). ומ"ש ויקיפוה
 חומה תחילה וכו' מימרא דריב"ל פירקא קמא דמגילה (דף ג' ע"ב):

בְּתִים אֵינּוּ (ויקרא כה-כט) 'עִיר חוֹמָה' אֶלָּא בְּתִים שְׁבוּ
כְּבִתֵי הַחֲצָרִים:

עין משפט ב הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג ה"ח

יִשְׂרָאֵל שִׁירַשׁ אֶת אָבִי אָמוּ לֵוִי הֲרִי זֶה גּוֹאֵל כְּלוּמַי אֶף
עַל פִּי שְׁאֵינּוּ לֵוִי הוֹאֵיל וְהָעָרִים אוֹ הַשָּׂדוֹת שֶׁל לְוִיִּם
גּוֹאֵל לְעוֹלָם. שְׁדִין זֶה תְּלוּי בְּמִקְוֹמוֹת אֱלוֹ וְלֹא בְּבַעֲלִים:

עין משפט ג הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג ה"ד

אֵין עוֹשִׂין בְּעָרֵי הַלְוִיִּם עִיר מְגֻרָשׁ וְלֹא מְגֻרָשׁ עִיר וְלֹא
מְגֻרָשׁ שָׂדֵה וְלֹא שָׂדֵה מְגֻרָשׁ שְׁנֵאמַר (ויקרא כה-לד)
וְשָׂדֵה מְגֻרָשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמְכְּרוּ:

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג ה"ה

וּמִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוּ ט שְׂדֵה שְׁנֵאמַר (ויקרא כה-לד) 'לֹא
יִמְכְּרוּ' לֹא יִשׁוּנָה אֶלָּא הַשָּׂדֵה וְהַמְגֻרָשׁ וְהָעִיר כֹּל אֶחָד
מִשְׁלֹשֶׁתָן כְּמוֹת שֶׁהוּא לְעוֹלָם. וְכֵן בְּשָׂאֵר עָרֵי יִשְׂרָאֵל:

ה. כסף משנה: ישראל שירש את אבי אמו לוי וכו'. ג"ז משנה שם וכחכמים:
ט. כסף משנה: (ג-ה) ונותנים לכל עיר בית הקברות חוץ לתחום זה וכו'. פרק ב' דמכות
(דף י"ב): אין עושין בערי הלויים עיר מגרש וכו'. משנה בסוף ערכין (דף ל"ג ע"ב):
ומ"ש מפי השמועה למדו וכו'. שם בגמרא: ומה שכתב וכן בשאר ערי ישראל. משנה
וכתנא קמא:

עין משפט ד

הרמב"ם הל' ערכין וחרמין פי"ד הכ"א

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּיִשְׂרָאֵל. י אָבֵל אִם הָיָה הַמִּקְדֵּישׁ כֹּהֵן אוֹ לֹוי הָיָה זֶה גּוֹאֵל לְעוֹלָם. וְאֶפְלוּ עָבַר עָלֶיָּהּ הַיּוֹבֵל וְלֹא נִפְדֵּית מִן הַהֶקְדֵּשׁ פּוֹדֶה אוֹתָהּ אַחַר הַיּוֹבֵל שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כה-לב) 'גָּאֵלֶת עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹיִם':

עין משפט ה

הרמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ב הי"ד

עיי' לעיל עין משפט א

י. כסף משנה: בד"א בישראל אבל אם היה המקדיש כהן או לוי וכו'. משנה ספ"ו דערכין (דף כ"ו):